

Xuân Không Mùa

Một ít nắng, vài ba sương mỏng thắm,
Mấy cành xanh, năm bảy sắc yêu yêu,
Thế là Xuân, Tôi không hỏi chi nhiều,
Xuân đã sẵn trong lòng Tôi lai-láng.
Xuân không chỉ ở Mùa-Xuân ba tháng,
Xuân là khi nắng rạng đến tình cờ,
Chim trên cành há mỏ hót ra thơ,
Xuân là lúc gió về không định trước.
Đông đang lạnh bỗng một hôm trở ngược,
Mây bay đi để hờ một khung trời,
Thế là Xuân, ngày chỉ ẩm hơi hơi,
Như được nắm một bàn tay son trẻ.
Xuân ở giữa mùa Đông khi nắng hé,
Giữa mùa Hè khi trời biếc sau mưa,
Giữa mùa Thu khi gió sáng bay vừa,
Lùa thanh sắc ngẫu-nhiên trong áo rộng.
Nếu lá úa trên cành bàng không rụng,
Mà hoa thưa ửng máu quá ngày thường,
Nếu vườn nào cây nhẵn bỗng ra hương,
Là Xuân đó, Tôi đợi chờ chi nữa ?.....
Bình minh quá mỗi khi tình lại hứa,
Xuân ơi Xuân vĩnh viễn giữa lòng ta,
Khi những em gặp gỡ giữa đường qua,
Ngừng mắt lại, để trao cười bỏ ngỡ.
Ấy là màu báo tin lòng sắp nở,
Thêm một phen tuy đã mấy lần tàn,
Ấy là hồn giăng rộng khắp không gian,
Để đánh lưới những duyên hờ mới mẽ.
Ấy những cánh chuyển trong lòng nhè nhẹ,
Nghe xôn xao ròn-rợn đến hay-hay,
Ấy là thư hồi hộp đón trong tay,
Ấy dư-âm giọng nói đã lâu ngày.
Một sớm tim bỗng dịu dàng đồng vọng ...
Miễn trời sáng, mà lòng ta dọn sóng,
Thế là Xuân hà tất đủ Chim, Hoa,
Kể chi Mùa, thời-tiết với niên hoa,
Tình không tuổi, và Xuân không ngày tháng.

XUÂN DIỆU

